

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 26680/2023
20.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Станиша Стаменковић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1246/23 од 19.07.2023. године, у седници одржаној 20.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1246/23 од 19.07.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1246/23 од 19.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1386/22 од 15.03.2023. године, ставом првим изреке, утврђено је да је Споразум о утврђивању накнаде закључен између странака пред Секретаријатом за урбанизам и имовинскоправне послове Града Врања број 465-1251/2011-07 од 09.01.2013. године ништав и не производи правно дејство. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име разлике од исплаћене накнаде за пољопривредно земљиште до припадајуће накнаде за преузето грађевинско земљиште са кат. парцеле бр. .. њива 2. класе површине 5 а 43 м² уписано у ЛН .. КО Врање 1, тужиоцу као сувласнику $\frac{1}{2}$ непокретности исплати 111.315,00 динара са законском затезном каматом од 15.03.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 184.825,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1246/23 од 19.07.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон), прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене

пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија (став 2).

Поступајући на основу наведене законске одредбе Врховни суд је закључио да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Спорно правно питање није од општег интереса, већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног правног односа тако што је утврђено да је планским документом извршена промена намене из пољопривредног у градско грађевинско земљиште, те да ова промена није евидентирана у катастру непокретности приликом експропријације земљишта. Тржишна вредност непокретности утврђена је на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за градско грађевинско земљиште израженог у судским одлукама Врховног касационог суда и Уставног суда, по којима суд приликом одређивања висине накнаде није везан искључиво проценом Пореске управе већ је вештачењем, као доказним средством предвиђеним Законом о парничном поступку висина накнаде одређена применом тржишне вредности експроприсане непокретности. Правноснажне одлуке ревизијског суда и другостепених судова, којима је другачије одлучено о истом правном питању, а на које се тужени позива у ревизији, без утицаја су на другачије одлучивање, јер одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, те се не може говорити о различитом поступању судова у истој правној ствари.

Из наведених разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско првним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости и исплате поднета је 20.11.2017. године, а вредност предмета спора је 111.315,00 динара.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправака
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**